

Sygn. akt IV CSK 124/19

POSTANOWIENIE

Dnia 2 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Manowska

w sprawie ze skargi wnioskodawczyni
o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym postanowieniem
Sądu Rejonowego w O.
z dnia 14 lipca 2009 r., sygn. I Ns (...)
w sprawie z wniosku T. H. B.
przy uczestnictwie D. K. , H. K. , M. K. , T. K. , R. K. , M. K. , P. K. , K. K. , W. K. ,
H. K. , J. B. , G. K. , A. D. , B. Ż., E. K. , E. K. K. , A. T., E. R. , J. S. T. i J. S. T.
o stwierdzenie zasiedzenia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 2 sierpnia 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w O.
z dnia 18 lipca 2018 r., sygn. akt I Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Nakładając na skarżących obowiązek wskazania i uzasadnienia oznaczonej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, czyli tak zwanego przedsądu, ustawodawca zagwarantował, że skarga kasacyjna, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia prawomocnych orzeczeń, będzie realizować funkcje publicznoprawne. Ograniczenie przesłanek, wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. do czterech ma, w konsekwencji, zapewnić, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ustrojowo i procesowo będzie uzasadnione jedynie w tych przypadkach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne, a skarga nie stanie się instrumentem wykorzystywanym w każdej jednostkowej sprawie. Ostatecznie, nie w każdej sprawie, nawet takiej, w której prawomocne orzeczenie, zostało wydane w warunkach błędu w subsumpcji, czy też wyniku wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. W przeciwnym, bowiem, razie Sąd Najwyższy stałby się, wbrew obowiązującym przepisom, sądem trzeciej instancji, a nie jest, przecież, jego zadaniem dokonywanie korekty ewentualnych błędów w zakresie stosowania, czy też wykładni prawa, w każdej indywidualnej sprawie.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca, T. B., wskazała na jej oczywistą zasadność. Wniosek ten nie odniósł skutku. Otóż, powołanie się przez skarżącego na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej zobowiązuje go do przedstawienia wyводу prawnego zmierzającego do wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej już przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, co, w efekcie, daje podstawy do przyjęcia skargi, jako oczywiście uzasadnionej (por. postanowienia SN: z dnia 11 grudnia 2009 r., II PK 223/0; z dnia 3 lutego 2010 r., II PK 304/09; z dnia 7 maja 2010 r., V CSK 459/09, nie publ.). Tymczasem skarżąca, w uzasadnianiu wniosku, o którym mowa wyżej, ograniczyła się jedynie do ogólnego, lakonicznego stwierdzenia, że w jej sprawie, w toku postępowania apelacyjnego i podejmowanych czynności

decyzyjnych, związanych z wydaniem postanowienia Sądu Okręgowego w O. z dnia 18 lipca 2018 r., nie została zrealizowana zarówno funkcja rozpoznawcza, jak też kontrolna sądu. Ograniczając się, w konsekwencji, do tej wzmianki, skarżąca nie wskazała, w jakikolwiek sposób, na czym miały konkretnie polegać rzekome uchybienia proceduralne, których miał się dopuścić Sąd Okręgowy w O. Wobec powyższego brak jest podstaw, aby stwierdzić, że w niniejszej sprawie doszło do oczywistego naruszenia prawa i nie sposób też uznać, że przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z w art. 398⁹ § 1 pkt 4) k.p.c. została w sposób właściwy wykazana.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).